

[Alfred Jensen.]

ind i hæmmende retning på en videre stigning af told- og forbrugsafgifterne. Jeg tror ikke, man kan komme til det resultat, at der vil blive et fald, således som man her skønner. Jeg tror heller ikke, det er korrekt at regne med den ringe fremgang i den personlige beskatning, som budgettet udviser. Jeg skal ikke, således som andre har gjort det, begynde at skønne over, hvor højt vi vil komme op, men jeg tror som sagt, at man har skønnet for lavt, og at man må regne med betydelig større indtægter fremefter. Alt dette taget i betragtning må man naturligvis spørge: hvorfor kommer man så med en sådan underbudgettering? Det kan vel kun være, fordi man ikke er interesseret i at vise et gigantoverskud, der vil bevirke, at befolkningen med øget styrke rejser krav om nedsættelse i de direkte og indirekte skatter i denne vinter. Det må vel være hensigten dermed.

Vi har den opfattelse, at man må lette skatterne, både de direkte og de indirekte. Den grove flåning af befolkningen, som har fundet sted, må høre op. Det er en opfattelse, vi gennem flere år har givet udtryk for; vi har også stillet forslag herom, men hvad enten det har været forslag om afskaffelse af indirekte skatter eller om nedsættelse af skatten på de små og mellemste indkomster, er det altid blevet stemt ned af de øvrige partier. Nu melder venstre og de konservative sig med forslag om skattenedsættelser. Jeg har nu ikke set meget til nedsættelsen endnu. Det, vi har set, har været forslag om nedskæring af udgifter, og det betyder engetlig ikke en lettelse af det arbejdende folks kår, snarere tværtimod. Man vil altså — det er også blevet gentaget her — foretage lettelse i beskatningen på 800 mill. kr. og mener at kunne anvise besparelser på 400 mill. kr. Dog har selv ordførerne givet udtryk for tvivl om, hvorvidt dette tal kan holde. Selv om man nu forhøjer disse skitserede tal, regner de to partier alligevel med et gigantoverskud på det kommende års budget. Ordføreren for det konservative folkeparti gjorde opmærksom på, at man skønnede, at overskuddet ikke blev på omkring 800 mill. kr. næste år, men på 1 200 mill. kr. Så kan enhver jo se, at det, der bliver tilbage, bliver et overskud af samme størrelsesorden som det, vi har nu. Jeg kan

kun se, at det, der kommer ud heraf, er, at de rige bliver favoriseret mere, end de har været før. Jeg har ganske vist ikke set de skattelettelsesforslag, man vil komme med, men af tonen og af det, der blev nævnt her, måtte jeg få den opfattelse, at det hovedsagelig er for dem, der sidder nogenlunde lunt inden døre, man ønsker at lette skatten.

Vi, der har vendt os mod forhøjelsen af de indirekte skatter og mod skatteflåningen, kan naturligvis kun være tilfredse med, at andre også kommer og påpeger urimeligheder ved beskatningen. Det må være udtryk for befolkningens indstilling hertil og kan kun medføre, at det bliver nemmere at få lettelse igennem i skattelovgivningen. Den omstændighed, at agitationen herfor sætter ind nu umiddelbart før valget, kan jeg ikke se svækker mulighederne for en nedsættelse, tværtimod. Alligevel er det karakteristisk, at de to partier kun op til valget bliver så besjælet af omsorg for skatteydernes ve og vel, at der skal gøres noget. Vi kender talen fra tidligere valg-situationer, men når vi så bagefter har stillet forslag om skattefrihed for de arbejdsløse, om lempelser i beskatningen for de enligstillede mødre og om nedslagsbeløb for mindre indtægter, har de altid stemt imod. Jeg skal såmænd ikke udtrykke fortrydelighed over, at man ikke ophøjer vore forslag til lov. Det afgørende for os er faktisk, at der sker ændringer på disse områder, og at der skaffes lettelse til den del af befolkningen, der har de laveste indkomster. Vi er tilhængere af skattelettelse, men det må, som jeg har nævnt det så ofte, være for dem, der har de mindste indkomster, der skal sættes ind.

Besættelsestidens skærpe af skattelovgivningen ramte først og fremmest og hårdest dem, der havde de små indkomster. Uretten er aldrig blevet gjort god igen; det må ske nu. Vi mener, at man bør begynde allerede nu med ligningsloven, der jo skal være færdig inden jul. Så vidt jeg kan se af betænkningen, der jo foreligger, er der ikke store muligheder for, at noget sådant kan ske. Vi mener også, at tøjskatten og de forhøjede afgifter af 1957 på en række forbrugsvarer må væk. Tøjskatten har vi foreslået ophævet, men til trods for at der foreligger en fiks og færdig aftrapningsordning, blev forslaget afvist fra alle sider i tinget.